

TOLEDO

Fotos núm. 1235-1234. Full topogràfic núm. 629.

Temàtica: urbanisme, geografia i geomorfologia.

Per una correcta orientació observar les ombres (N) que donen els ponts sobre el riu i el casc antic de la ciutat. Es tracta d'una ciutat situada un meandre encaixat, amb estructura desorganitzada, molt apretada, de tipus radial a partir d'un nucli de tamany superior. Junt a les cases petites destaquen d'altres més grans amb amplis patis interiors, son zones monumentals del centre de la ciutat. Aquesta estructura contrasta amb la més rectangular de les eixamples, desenvolupada a ambdós costats d'una carretera que es dirigeix al N, i la zona industrial a l'O. Aquesta zona és urbanitzada amb amplis carrers preparats per al creixement. La major part de les naus industrials es localitzen a prop del riu. Fora de la ciutat, cap al N, podem observar l'estructura peculiar del cementiri, a prop del punt 14. Tres vies fonamentals de comunicació uneixen a la ciutat amb el E, N i O. Observem: traçats de ferrocarril (1 i 2) que conflueixen a l'estació (11); carreteres (3) amb corbes molt més tancades, la carretera que parteix d'un pont al S de la ciutat (12) guanya alçada i després forma una sèrie de corbes adaptant-se a la topografia per a no perdre alçada; petites preses localitzades al llarg del riu, destinades al regadiu, s'aprecia en elles la direcció del corrent E-O; i pedreres situades en una terrassa del riu (4) amb profundes excavacions.

Dins de la vegetació i agricultura podem distingir diverses zones. En el N, ocupant les zones topogràficament més altes, veiem un bosc baix molt poc dens doncs apreciem el sòl. Més al S entre l'eixample de la ciutat i el baix bosc, trobem una franja d'oliveres (14). Una altra zona important es localitza a l'horta del riu, amb conreus de regadiu que donen una tonalitat gris fosc.

Observant la xarxa de drenatge distingim dues zones molt diferents. La part N fins al riu té un drenatge característic dels materials tous com argiles i sorres. Així podem veure infinitat de petits canalets que van a parar als torrents principals. Aquest tipus de modelatge sobre roques toves anomenat "malpaís", és el cas dels gorgs (5) localitzats al NO de la ciutat. Una altra zona molt diferent es localitza al S, es tracta d'un drenatge en material dur com són els gneis. La línia divisòria d'aquestes dues zones de diferent drenatge que separa les dues unitats geològiques principals de la topografia, el sòcol i els materials terciaris (sorres, argiles), passa pel N del casc antic (13). També distingim una típica forma de con de dejecció d'un torrent. Un altre aspecte són les formes generades pel riu, bé sigui sobre el material tou o bé pel sòcol. Així el riu divaga per una gran plana al.luivial, fomentant una sèrie de meandres amb les típiques zones d'erosió (7) i sedimentació (8), algun d'ells molt tancat com (15), o bé llits abandonats, com (6). A les vores d'aquesta plana al.luivial es situen restes d'antigues terrasses des de la més antiga T1 fins la més moderna T3, si bé són erosionades i mal conservades. Tota aquesta sèrie de formes desapareix en entrar el riu en els gneis, on s'encaixa, el llit s'estreny i forma així el meandre encaixat que voreja la ciutat.

Suggeriments per a pràctiques:

- 1) Identificar l'àrea coberta per les fotografies i assenyalar en el mapa el quadrilàter que limita cada una de les fotografies.
- 2) Assenyalar l'àrea coberta simultàniament per ambdues fotografies (visió estereoscòpica). Calcular l'àrea de terreny solapada del vol fotogràfic.
- 3) Calcular l'escala de les fotografies, mesurant distàncies entre punts homòlegs ben identificables a la fotografia i al mapa.
- 4) Identificar a la foto punts ben definits del mapa: cases, barrancs, etc.
- 5) Dibuixar talls topogràfics del mapa amb la mateixa escala horitzontal i vertical, i després exagerant (X2, X3, X4...) l'escala vertical. Comparar els talls amb el relleu tal com es veu a l'estereoscopi.